

GORENJEC

Političen in gospodarski list.

Stane za Kranj z dostavljanjem na dom 4 K, po pošti za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za Nemčijo 4 marke, za Ameriko 2 dolarja. Posamezne številke po 10 vin. — Na naročbe brez naročnine se ne ozira. — Uredništvo in upravnništvo je v hiši šte. 173. — Izdajatelj: Tiskovno društvo v Kranju. — Odgovorni urednik: Lavoslav Novak. — Rokopisi naj se ne pošiljajo prepozno.

**Izhaja vsak petek
: ob petih zvečer :**

Inserati se računajo za celo stran 50 K, za pol strani 30 K, za četrt strani 20 K. Inserati se plačujejo naprej. Za manjša oznanila se plačuje pet-vesto 10 vin., če se tiska enkrat, za večkrat znaten popust. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništva pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Naročnikom „Gorenjca“!

Danes prilagamo listu položnice za tiste naročnike, ki naročnine še niso obnovili. Da se ne bo list ustavil, naj se naročnina precej pošlje.

Vojna z Italijo.

Med Sočo in Bohinjem stoječe krnsko pogorje je pozorišče najstrašnejših gorskih bojov. Obkroženo je od gorskih vrhov: Mrzli vrh, Vrata, Lipnik, najvišji je Krn, ki se dviga 2000 metrov nad Sočo. Zadaž za Krnom je prostorna planota, 1500 metrov visoka. Vse pogorje je skalnato in skoro brez potov, zatorej za vojevanje silno težavno. Tu čez bi Italijani radi udarili v Bohinj, ali pa od Bovca v Mojstrano. Naši imajo ne le pehoto, temveč tudi topništvo na krnski planoti, ki kosi Lahe raz skalnatih grebenov in jih poriva v prepade. Ti prepadi so semtertja po 500 do 1000 metrov globoki in mnogokrat nedostopni.

Dne 30. junija je več Italijanskih pehotnih divizij obnovilo splošni napad na avstrijske postojanke ob robu Doberdobske planote. Napad je bil povsod odbit z težkimi izgubami za Italijane. Glavni sovražni sunek je bil naperjen proti bojni črti Zagraja—hrib Kosič—Tržič. Pri Selcih (Selz) in pri Vermiglianu so vdrli Italijani v naše sprednje jarke. Protinapad naše hrabre pehote je vrgel sovražnika v dolino nazaj. Robovi hriba Kosiča so pokriti z italijanskimi mrličmi.

Zvečer je bilo zavrženih več manjših sunkov proti vrhovom vzhodno od Tržiča, severovzhodno od Zagraja in proti goriškemu mostišču. Naše čete so ostale v trdni posesti svojih postojank. Višje gori ob Soči so še trajali boji s topovi.

Nad dvesto topov je bruhalo ogenj na doberdobsko planoto. Jeden sam dan je bilo oddanih 100.000 streliv.

Dne 2. julija so doživeli Italijani na Primorskem nov poraz. Naskakovali so ves dan brezuspešno pri Zagraju in pri Polazu. Proti večeru je bil naskok najhujši, udeležili sta se ga najmanj dve italijanski infanterijski diviziji v smeri proti doberdobski planoti od Polaza do Kosiča. Naše, na gorske boje vajene čete so odbile sovražnika, njegove izgube so bile težke. Proti goriškemu mostišču južnozahodno od sabotinskega hriba naperjeni sovražni napad je bil tudi krvavo odbit.

Na koroški meji so se vršili boji za Veliki Pei. Porivali so se naši in Lahi semtertja, nazadnje je gora ostala v naši posesti.

Dne 3. julija so Italijani ponovili napade ob robu Doberdoba. Obstreljevanje odseka Redipuglia (Sredi polja) s težkimi topovi je trajalo ves dan. Potem je naskočil sovražnik s štirimi pešpolki. Prišlo je do ljutih bojov moža z možem. Naši hrabri branilci so končno vrgli sovražnika z vrhov. Italijani so skušali priti čez Sočo pri Volči, vzhodno od Toimina, in na ozemlju južno od Krna, pa so bili premagani, Alpinci v ljutem boju vrženi nazaj in sovražnikove izgube so bile zopet težke.

Ob spodnji Soči se je dne 4. julija razvil velik ljut boj, katerega sta se vdeležili artiljerija in infanterija. Posebno huda bitka je bila pri Doberdobu. Pri Volči in v ozemlju Krna sovražnik ni imel vspeha.

Italijansko uradno poročilo je trdilo, da je bila pokončana vas Koritnica pri Bovcu in da so ondi eksplodirale municijske zaloge. Naše uradno poročilo to popravlja in trdi, da sta v Koritnici zgoreli le dve leseni koči in da je poročilo o eksploziji le gola domišljija. Italijani pač radi pustošijo nedolžne kraje s slovenskim prebivalstvom in tako so tudi začeli iz masčevalnosti obstreljevati vas Koritnico.

S frontalnim napadom si Italijani Gorice ne upajo vzeti, ker so griči okoli mesta zasedeni od naših čet. Pripraviti se tedaj morajo za napad na te griče, kjer bo huda borba moža z možem. Ako bi samo Gorico vzeli, bi je ne mogli dolgo časa držati, če niso vzeli omenjenih gričev.

Začelo se je dolžiti italijanskega kralja Viktorja Emanuela, da je največ on zakrivil sedanjost vojno med Avstrijo in Italijo. Prišli so na sled, da je kralj že dolgo časa pred vojno pisal razna pisma angleškemu kralju, ruskemu carju in francoskemu predsedniku ter tako zapletel Italijo v mreže trosporazuma.

Italijanska torpedovka št. 17. je bila dne 2. julija zvečer na severnem Jadranskem morju uničena.

V Benetke je došlo veliko veliko francoskih letalcev, da bodo branili mesto pred avstrijskimi letalci.

Za vojne namene je dobil italijanski vojni minister zopet 385 milijonov lir kredita.

Župana v Čedadu, ki je brat nadškofa v Benetkah, je italijanska vlada odstavila, ker je izjavil, da je sovražnik vojne. V Milanu in Florenci so pa zaprli voditelje strokovnih društev, ker so agitirali proti vojni.

Boji na Goriškem so zavzeli vedno večji obseg in so se razvili dne 5. julija po splošnem napadu italijanske tretje armade v strahovito bitko. Nekako štirje italijanski zbori s 160.000 možmi so pod varstvom topov napadli našo bojno črto od goriškega mostišča do morja pod Tržičem. S tem napadom so hoteli Italijani seči do srca Avstrije. Bili so popolnoma odbiti in so imeli strašne izgube. Naši so se borili kot levi. Ostale so vse postojanke v naših rokah. Poroča se, da pokriva bojno polje okoli 40.000 Italijanov, ki so ali mrtvi, ali težko ranjeni.

Pred kratkim je bil zlezal italijanski kralj v vasici Campanile pri Tržiču v zvonik, odkoder se vidi Trst. Povabil je seboj vojnega ministra Zuppelija in zunanjega ministra Salandra rekoč: „Pojdita, da vidimo Trst.“

PODLISTEK.

Pred 100 leti.

(Dalje.)

Naj dodamo nekaj zgodovinskih podatkov o vojni Evrope z Napoleonom in o vojni Avstrije z neapoljskim kraljem Muratom, ki je bila pred 100 leti.

Dne 11. aprila leta 1814. je bil cesar Napoleon pregnan na otok Elbo, kamor je došel 4. maja. Cesarica Marija Louise je pa odpotovala dne 23. aprila na Dunaj. Na Francoskem so zopet prišli na prestol Bourboni z Ludovikom XVIII. Ludovik je s čveterozvezo, Avstrijo, Angleško, Prusijo in Rusijo, dne 30. maja sklenil mir, imenovan „prvi pariški mir“, po katerem je dobila Francoska nazaj skoro vse dežele, kakor jih je imela l. 1792. Avstrija je pa dobila Ilirijo. Določeno je bilo, da se bodo razmere v Evropi za stalno uredile v jeseni l. 1814. na dunajskem kongresu.

Dne 25. septembra l. 1814. so prišli na Dunaj na kongres ruski car, pruski kralj, nadalje kralji: danski, bavorski in virtemberški in več malih knezov, druge države so pa poslale svoje zastopnike. Na tem sijajnem kongresu je bilo določeno, da naj Avstrija obdrži ilirske dežele ter dobi od Bavarske Tirolsko in Solnograško, v Italiji pokrajine od Milana do Benetk, in od Rusije vzhodno Galicijo. Rusija je pa dobila vojvodstvo varšavsko in del Galicije ter je iz teh

dežel napravila kraljestvo Poljsko, kateremu je dala posebno upravo. O mestu Krakovu se Rusija, Avstrija in Prusija niso mogle zjediniti, zato se je napravila republika krakovska pod varstvom omenjenih treh velevlasti.

V Italiji je dobila Avstrija, ko ji je pripadlo lombardsko-beneško kraljestvo (Milan in Benetke), in ko je še cesarica Marija Louisa dobila Parmo, druge z avstrijsko hišo sorodne dinastije pa Toskano in Modeno, jako odločilen vpliv. Sardinski kralj je dobil nazaj Piemont in Genuo, odstopil je pa Franciji savojsko deželo. O neapoljskem kraljestvu se na dunajskem kongresu ni nič stalnega došlo. Ker je kralj Murat imel z Avstrijo pogodbo, je začasno obdržal ono kraljestvo, Ferdinand pa Sicilijo.

Nemški knezi bi bili radi zopet ustanovili nemško državo, prišlo je pa le do „Nemške zveze“, ki je imela svoj sedež v Frankfurtu. K tej „Nemški zvezi“ so od Avstrije in Prusije pripadale le tiste dežele, ki so se prej prištevale nemški državi. Na prvem „nemškem dnevu“, 15. novembra 1816., je imela predsedstvo Avstrija.

Napoleonu duh na Elbi ni mogel mirno počivati. Želja, da bi postal vladar sveta, se mu je še enkrat vzbudila z vso močjo. Vlade so bile Napoleonu dovolile, da je smel imeti na Elbi svoj dvor in svoje vojaštvo. Zbral je tedaj 500 mož in se je 26. februarja l. 1815. z njimi prepeljal čez morje osvojiti Francosko, kakor je rekel, „sramotnega bourbonskega jarma“. Ušel je srečno angleškim ladjam, ki so ga na morju

preganjale, in s svojo malo armado je stopil na francoska tla. Razmere so bile na Francoskem za Napoleonove naklepe jako ugodne. Ljudstvo je bilo na kralja nevoljno, češ da je sklenil z zavezniki za Francosko zelo poniževalno pogodbo. Iz raznih ječ in vjetništev so se vrnili domov vojaki, ki so imeli Napoleona še vedno za polboga in se veselili njegovega prihoda v domovino. Vsa francoska armada je bila pa razdražena, ker je kralj odpravil pri polkih orle in trobojnice in znižal vojakom plačo.

General Cambrone, ki je bil šel z Napoleonom na Elbo, je brez truda vzel mestice Cannes. Ko je tu Napoleon svojo četo preskrbel z živili, je marširal z njo proti Grenoblu. Razposlal je povsod okoli razglas, v katerem je vabil svoje stare vojake, da naj se pridružijo njegovi četi, s katero hoče izbrisati sramoto in s hrabrimi vojaki starim orlom pridobiti čast. Napoleon je naglo dosegel uspeh. Ko mu je poveljnik Grenobla poslal nasproti en bataljon, je vojake tako ogovoril: „Kdor izmed Vas si upa umoriti svojega cesarja in generala, naj to le brž stori!“ Vojaki so navdušeno zaklicali: „Živel Napoleon! Živel naš cesar!“, in vsi so stopili na njegovo stran. Dne 7. marca je mestno prebivalstvo Napoleona navdušeno pozdravilo. Enako je bilo v Lyonu in v drugih mestih. Dne 20. marca je imel Napoleon slovesen vohod v Pariz, ki je bil že okinčan s trobojnicami. Niti jeden mož na vsem pohodu ni izgubil življenja. Pričela se je Napoleonova stodnevna vlada.

(Dalje prih.)

V Kanalski dolini na Koroškem so precej v začetku vojne prebivalstvo odpravili proč. Tudi Lahi so izpraznili Pontebbo.

Lahi streljajo na Kanalsko dolino in silno tratijo strelivo. Za streljanje se ljudje malo menijo in mirno obdelujejo polje. Pri utrdbi Hensel na koroški meji so do 6. julija Italijani izstrelili že tisoč granat. Te kroglice Italijane nekaj stanejo! Tudi Rusi so od začetka vojne zelo trtili strelivo, sedaj ga jim je zmanjkalo.

Z bojišča ob spodnji Soči.

Neki vojak iz Kranja je dne 4. julija, pred zadnjo veliko bitko ob Soči, to-le sporočil: Gre mi prav fino, seveda se mora to prav razumeti. Nič mi ne manjka: vinčka dosti, jedil preveč, cigaret tudi. Kadim po navadi Memphis in Dames. Za večerjo je kak mesni priboljšek. Napadov imamo dovolj. Spim malo. Včasih par ur ponoči, ali par ur podnevu, kakor pride. Čez teden dni sem danes prvič sezul škornje. Drugače sem pa zdrav kot hrast. Tudi zaradi vročine ne trpim veliko, ker navadno sedim v grmovju na nekem griču z gospodom poročnikom. Pridno delava z aparati, ko je vse izmerjeno in preračunjeno, pa zlete doli po griču po telefonu povelja in številke, ki prinašajo polentarjem smrt in pogin. Tako delamo od ranega jutra do trde noči. Kar svei se trese od pokanja topov. Parkrat so Italijani hoteli napasti naše čete v ospredju, a smo jim tako zakurili, da je bilo grozno. Valjali so se po travniku, ranjeni so lezli po vseh štirih in padali, nazadnje je bilo ondi vse posuto z mrtvci. Dodali smo še dva strela in videl sem, kako je en strel vrgel Laha par metrov v stran. Takih prizorov imam tukaj mnogo. Človek se jih privadi, da se zanje komaj zmeni. Tudi brenčanja krogelj po zraku sem že navajen. Tu imamo še našega psička, katerega smo v Kranju dobili. Veselje je opazovati naše fante. Vsa baterija je brezskrbna in vesela. Ima povsod srečo. Toliko smo že streljali, a niti jednega moža še nismo izgubili. Nasprotno smo pa že mnogo Lahov poslali v krtovo deželo. Naši so postali že predrzni. Če jim v bližino prileti kaka kroglica, lete takoj vsi gledat, kakšna pošast je bila. Imajo spravljeno že celo skladovnico železa, vmes so kroglice 5 ali več kil težke ter kroglice kot šiške debele. Boj imamo pa tu ne samo z Lahi, ampak tudi z gadi. Nedavno sem vjel pol metra dolgega modrasa, dal sem ga v precep — in kako je mrha pihal! — potem sva ga z gospodom nadporočnikom pripravila in obćudovala njegove strupene zobe.

S polentariji ne bo veliko dela. Če se jih enkrat resno lotimo, bodo tekli v Rim. Kar je bilo doslej bitk, to je bil vse bolj „špas“. Upam, da bomo na Martinovo nedeljo že vsi doma.

Obramba Gorice. Okoli Gorice je precej hribov, s katerimi naši branijo mesto. Jugozahodno se dviga nad Sočo hrib Kalvarija (241 m), ki pri Ločniku polagoma preide v Furlansko nižino. Na severu se dviga iznad Sočine struge strmi hrib Sv. Valentin (527 m) in Sabotin, na levem bregu pa Sveta Gora (610 m) in hrib sv. Gabrijela. Ob teh naravnih utrdbah se odbijajo silni napadi Lahov. Naše strojne puške s Kalvarije kar kosijo Italijane. Silno veliko Italijanov je pa tudi mrtvih obležalo, ko so se dotaknili električnih pregrad na Prevalu pri Moši. Pobočje Sv. Valentina so Lahi obstreljevali s težkimi granatami. Nekaj granat je padlo na Sv. Goro.

Zvezne armade proti Rusiji.

Dne 1. julija so trajali v vzhodni Galiciji še boji ob Gnili Lipi in vzhodno od Lvova. Čete generala Linsingena so tu z naskokom vzele ruske postojanke. Ob tej priliki so bili vjeti trije častniki, 2323 mož in zaplenjenih pet strojnih pušk. Zveznim četam se je tudi od Rohatina navzdol posrečilo, da so prišle na vzhodni breg. Ob Dnjestrju je bilo ta dan popolnoma mirno. Skupni plen pod avstrijskim poveljstvom stoječih čet proti Rusom je bil meseca junija: 521 častnikov, 194.000 mož, 93 topov, 384 strojnih pušk, 87 municijskih voz in sto voz vojne železnice. Nemci so pa dobili v mesecu juniju: dve zastavi, 25.695 vjetnikov, med njimi 121 častnikov, sedem topov, šest metalcev min, 52 strojnih pušk, eno letalo in več vojnega materiala.

Vzhodno od Lvova so dne 1. julija avstrijske čete vdrle v sovražno postojanko. Mackensenove armade so prodirale med Bugom in Vislo. Tudi

vzhodno od Visle so se Rusi umikali deloma po trdovratnih bojih. Zavezniške čete so silile za njimi na obeh straneh Kamiene.

Meseca maja in junija skupaj je bilo Rusov vjetih 1642 častnikov in 520.086 mož ter vpljenih 367 topov in 1050 strojnih pušk. Izgubili so Rusi tudi devet zastav od pehotnih polkov in nekaj zastav artiljerijskih polkov.

Na Rusko-Poljskem so se dne 1. junija borile avstrijske in nemške čete med Vislo in Bugom ob potoku Por in na Vižnici z močnimi ruskimi četami. Napadale ruske postojanke pri Tarlovu in vzele Rusom ondotno opirališče. Pregarjale so sovražnika ter vzele Ježefov na Visli. Tudi južnovzhodno od Siene so bili Rusi vrženi nazaj. Naši so vjeli 700 Rusov.

Nemško uradno poročilo pa pravi: Južnovzhodno od Kalvarije smo Rusom vzeli neko pozicijo na višinah. Pri tem smo vjeli 600 Rusov. Ko smo tudi višine južnovzhodno od Kurostovic (severno od Haliča) z naskokom vzeli, so bili Rusi na celi fronti od Mariampola do severno Filerjeva prisiljeni, da so se umaknili. Armade Mackensenove potiskajo sovražnika nazaj zahodno od Zamošča preko oddelkov Labunka in Pora, in so Por že prekoračile. Dalje zahodno je bila sovražna pozicija v črti Turobin—Krasnik—Ježefov na Visli dosežena.

Predpostojanke pri Štrozi in Krasniku in oba ta kraja so naši že zvečer zavzeli. Zahodno od Visle so morali Rusi pod pritiskom napada zapustiti mostišče pri Tarlovu. Južni breg Kamiene je očiščen sovražnika.

V vzhodni Galiciji so došle zvezne čete Linsingenove armade do reke Zlate Lipe, katere zahodni breg so Rusi izpraznili. Na črti Kamlonka Strumilova—Krasne so bili dne 4. julija še boji z zadnjimi ruskimi četami. Pri Krilovu so Rusi izpraznili zahodni breg reke Bug in Krilov požgali. Na obeh bregovih zgornjega Viperža so bili ta dan še boji. Zvezne čete so vrgle Ruse iz postojank severno od reke Por in so prodrle do Plonke. Zahodno od tam je armada nadvojvode Jožefa Ferdinanda v večdnevih bojih prodrla rusko bojno črto na obeh straneh ob Krasniku. Rusi so bili vrženi z velikimi izgubami v severni smeri nazaj. Vjetih je bilo 29 častnikov in 8000 mož, zaplenjenih šest topov, šest municijskih voz in šest strojnih pušk. V dobrih 14 dneh so vkljub dobro zastraženemu Dnjestrju naše čete izsilile prehod čez reko in podile pred seboj premagane Ruse. V Linsingenovi armadi se borita poleg Nemcev tudi dva avstrijska armadna zbora, namreč Hofmanov in Szurmayer. Sedaj so naši prišli do tiste bojne črte v vzhodni Galiciji, kakor so bili meseca avgusta lanskega leta. Južno od Dnjestra stoji na straži Pílanzerjeva armada, sestojeca iz Kranjcev, Korošcev in Štajercev, in pazi na to, da Rusi ne morejo riniti na bukovinska tla. Sicer pa stojijo naše armade proti Rusom tako: Mackensen prodira med Bugom in in Vislo in namerava prijeti Varšavo od vzhoda, na levem krilu ima armado nadvojvode Jožefa Ferdinanda, ki je prišel severno od reke Taneva, na desnem krilu je pa armada Böhm-Ermollija, ki je prišel do Zgornjega Buga. Na skrajni levici stoji general Woysch, ki je vzel Zavihost in prisilil Ruse, da so se umaknili do Siene. O Mackensenu trdijo Rusi, da ima dva milijona vojakov. Najbrže bo huda bitka na črti Ivangorod—Lublin—Holin, in se bo potem zvršil napad na Varšavo. Mogoče je tudi, da se bo tu odklalo rusko levo krilo od središča.

Na bukovinsko bojno črto so Rusi sicer pripeljali 30 težkih topov, niso jih pa mogli rabiti, ker jim manjka streliva. Večkrat pa tu mogočno bunkajo avstrijski topovi, kajti Avstriji ne manjka streliva.

Dne 3. julija so se Rusi med Narajevko in in Zlato Lipo jako močno upirali, pa so jih zvezne čete po večurnem boju na vsej črti vrgle proti Zlati Lipi. Naši so dobili 3000 vjetnikov in več strojnih pušk. Umaknil se je Rus tudi iz okolice Premišljani in Glinjani. Na obeh straneh Studzianke so naši v daljavi več kilometrov vdrli v glavno rusko postojanko in so vrgli nazaj sovražnika, ki je imel občutne izgube. Vjeli so 1000 Rusov, dobili tri strojne puške in tri tope. Višine pri Krasniku so vzeli naši po trdem boju.

Zlata Lipa je reka, ki se izteka v Dnjester, in je 30 km oddaljena od Gnile Lipe.

Bitka pri Krasniku in Zamošču se je nagnila na našo stran. Ruse je vrgla v drugi bitki armada nadvojvode Jožefa Ferdinanda pri Krasniku nazaj proti severu in severovzhodu. Potem je šla naša armada naprej in si je priborila okolico pri Gielčevu in severno od Vižnice. Rusi so se umaknili ob potoku Viperžu čez Tarnogoro nazaj.

Zahodno od ceste Suvalki—Kalvarija so Nemci vzeli Rusom z naskokom močno utrjeni gozd južno od Beloblatova in so vjeli 500 Rusov.

Avstrija — Srbija.

Srbski oficijozni list „Samouprava“ je prinesel novico, da je Avstrija dvakrat povabila Srbijo, naj sklene z njo posebni mir. Naš oficijozni „Fremdenblatt“ je pa to vest zavrnil, češ da Avstrija ni nikomur ponujala posebnega miru. Srbski poslanik v Atenah je tudi izjavil, da o posebnem miru med obema državama ne more biti govora, kajti Srbi na mir sedaj še ne mislijo.

Nemčija — Francoska.

Francoski napadi pri Souchezu in Les Epargesu so bili dne 2 julija odbiti. Na Hilsenfirštu so Nemci neke postojanke dobili, pa jih zopet izgubili. V Argonih so Nemci poizkusili z ofenzivo in so osvojili francosko postojanko v širini 600 metrov. — Neka tvornica krogelj v Chartresu je eksplodirala in 90 delavcev je bilo mrtvih, 10 pa težko ranjenih. — Padel je na bojišču slavni francoski slikar André Derain, star 30 let.

V Argonih so Nemci nadaljevali z ofenzivo. Prva dva dneva julija so vjeli 2556 Francozov, med njimi 37 častnikov. Nadalje so dobili 25 strojnih pušk, 72 metalcev min in en revolverski top.

Pred Dardanelami.

Italija se s svojimi zaveznicami ne more pogoditi glede tega, da bi poslala nekaj armade pred Dardanele, ker zahteva za plačilo celo Albanijo. Ker pa hočeta Srbija in Črna Gora imeti vsake svoj kos Albanije, dela zahteva Italije seveda vsem skupaj velike preglavice.

Do konca maja, kakor je naznanil Asquith v zbornici v Londonu, je imela Angleška pred Dardanelami izgub 38 536 mož, namreč 6927 mrtvih, 23.542 ranjenih in 1134 se jih pogreša; častnikov je pa mrtvih 496, 1134 ranjenih in 92 se jih pogreša.

Dne 4. julija je neki nemški podmorski čoln baje potopil pred Seddil Bahrom velik francoski prevoznik. Pri južni skupini je turška artiljerija dne 4. julija pognala v zrak neko sovražno zalogo streliva in postreljala mnogo sovražnih vojakov, ki so hoteli gasiti požar.

Srbija.

Na pritisk Rusije in Angleške se bode Srbija mirnim potom poravnala z Italijo zaradi zasedenja nekaterih krajev v Albaniji. Z Bolgarijo se pa Srbija ne more sporazumeti, ker hoče na vsak način obdržati one kraje Macedonije, katere je dobila z orožjem.

Rusija.

Starešinstvo dume je soglasno sklenilo predložiti nov zakon, s katerim se ustanovi posebni odbor za obrambo države. Ta odbor naj bi obstal iz šestih ministrov iz zastopnika glavnega poveljnika armade, devetih poslancev dume in iz devetih odposlancev državnega sveta. Sklepi odbora bi veljali z navadno večino. Sedem najvišjih uradnikov države bi imelo proti sebi 18 parlamentarcev in tako bi vsa vladna oblast prešla na zastopnike ljudstva. Ta odbor bi smel naravnost staviti predloge carju in odpošiljati osebe, ki bi revidirale zadeve v glavnem stanu. V tem odboru bodo zastopane vse stranke brez izjeme, po številu. Ko so glavnemu poveljniku naznanili, da se ustanovi tak odbor, je rekel: „Tedad se Vam ne zdi zadosti revolucija, marveč hočete imeti kar republiko.“ Carju so o novem odboru poročali v zadnjem kronskem svetu. Ker je car v stiskah, utegne ta odbor potrditi.

Romunija.

Iz Romunije prihaja vest, da se vlada na nobeno stran ne bode odločila toliko časa, dokler ne bo žetev spravljena. Sedaj vlada še vedno stopica semtertja. Stranka, ki je za vojno, razširja mnenje, da Rusija nikakor še ni uničena in da si bode kmalu opomogla, ker bodo padle

Dardanele in bo dobila dovolj streliva. One dni je imel avstrijski poslanik v Bukareštu, grof Czernin, z ministrskim predsednikom Bratianom daljši razgovor.

Romunski kralj Ferdinand se je takó prehladil, da mora ležati.

Črnogorci v Albaniji.

Črnogorci so zasedli Skader dne 27. junija. Mestno zastopstvo je pozvalo meščanstvo, da naj Črnogorce prijazno sprejme. Prišlo je do mesta 1000 Črnogorcev, ki so imeli slavnosten vhod. Nasproti so jim šli mohamedanci, katoličani in pravoslavni, zastopniki uradov in policije, duhovščina v cerkveni obleki in z banderi. Avstrijski konzul je dal sneti avstrijsko zastavo in se je postavil pod varstvo grškega konzulata. Črnogorski generalni štab je zasedel konak in je naznanil meščanom, da so črnogorski podložniki. — Črnogorska armada šteje sedaj 50.000 mož.

Albanija.

Neka laška križarka je brez dovoljenja oblasti izkrcala laške čete na otoku Drimadosu, 38 km južno od Valone. Grška vlada je pozvala laškega poveljnika, da naj odide, ker je otok zaseden od Grkov. Laški poveljnik se je opravičil in odšel s svojimi četami.

Boj na morju med Nemci in Rusi.

Dne 2. julija je del nemškega brodogoja ob silno gosti megli pri Gotlandu trčil na štiri ruske oklopne križarke. Razvil se je boj, nemška ladja „Albatros“ se je bojevala 2 uri s štirimi ruskimi oklopnimi, ki so jo zasledovale tudi v švedske vode. Ladja je bila velikokrat zadeta in se je začela potapljati. Ko je obtičala na obrežju, je imela 21 mrtvih in 27 ranjencev, za katere so Švedi prav človekoljubno poskrbeli. Ruske granate so padale na švedsko obrežje in zato so se Švedi pritožili. Ruske ladje baje niso bile poškodovane.

Indija.

Zopet se poroča o nemirih v Indiji. V Lahoru so se uprli indijski jahači, katerim se je pridružila tudi množica, ki je razdirala hiše in cerkve ter morila Angleže. Umorjenih je bilo v okraju 19 angleških upravnih uradnikov in postreljenih nekaj častnikov.

Perzija.

Perzijska vlada se je pogodila z rusko vlado tako, da se ni bati nobene vojne med Rusijo in Perzijo.

POLITIČNI PREGLED.

Sv. oče je podaril Avstriji za nabavo vojaških kapel v armadi znesek 5000 kron. Listi preklicujejo, da bi bil sv. oče daroval 100.000 kron italijanskemu „Rdečemu križu“.

Izmenjanje ranjencev. Nemci in Angleži že izmenjavajo težko ranjene vojake, ki so bili med vjetniki.

Prezgodnje veselje. Dne 4. julija so prinesli pariški listi debelo tiskane brzojavke, ki so naznanjale, da je Tolmin že v italijanskih rokah. Drugi dan je prišel popravek iz Rima, da je Tolmin še vedno avstrijski.

18 duhovnov, ki so služili v onih krajih Avstrije, katere je zasedla Italija, je prišlo pred italijansko vojno sodnijo. Dva izmed njih sta bila obsojena v zapor, češ da sta kriva protivojaške propagande.

Razpust italijanskih društev. Namestništvo v Trstu je zopet razpustilo v Trstu in Istri več društev, namreč 16 izobraževalnih in zabavnih društev, ki so preveč gojila italijansko kulturo.

Italijansko topništvo. Italijani imajo kot največje topove 28 centimetrské možnarje, na katere so bili v začetku vojne silno ponosni. Sedaj so se pa prepričali, da se njihovi topovi ne dajo primerjati z našimi 305 centimetrskimi možnarji.

Pohvala. Bolgarski ministrski predsednik Radoslavov je tole izjavil: „Hrabrost nemških in avstro ogrskih armad je pač najbolj občudovanja vredna stvar, kar jih je kdaj videlo človeštvo. Cel svet se je vzdignil proti Nemčiji in Avstro-Ogrski, a mi vidimo, kako se obe državi zmagnosno upirata premoči sovražnikov.“

Angleška armada je imela v mesecu juniju 2193 častnikov in 62.710 mož izgube.

General Ruski, ki je bil zadnjo pomlad zaradi bolezni šel začasno v pokoj, je zopet nastopil službo.

Napad na bogatina. Na znanega ameriškega bogatina Morgana je nekdo dvakrat streljal in obakrat zadel. Jedna kroglica je Morganu prodrla prsi in druga stegno. Napadalca so prijeli. On je po rodu Nemec in se piše Frank Holl ter je bil nemški profesor v Cornavellu. Morgan utegne okrevati. Pri Morganu je bil tačas na obisku angleški poslanik, ki je prišel zaradi tega, da bi Angleška dobila večje vojno posojilo. Holl je skočil iz ječe skozi okno in se ubil.

NOVIČAR.

Popravljen tržaški grb. Iz tržaškega grba se je v teku let izgubil avstrijski dvoglavi orel. Vladni komisar je sedaj odredil, da naj dvoglavi orel pride nazaj, kakor ga je grb nekdanj nosil.

Ciril Metodov vrtec pri Sočinem mostu pri Gorici je zadela granata, ki je hišo izpremenila v razvalino.

Italijani v Ljubljani. Na ljubljanski grad so že večkrat pripeljali italijanske vjetnike.

Draginja v Gorici. Zadnji čas je postalo življenje v Gorici silno drago. Mast je kg po 6 kron, če se je sploh še dobi. Manjka tudi slanina. 1 kg masla stane 9 kron, liter mleka 60 vinarjev, 1 jajce 20 vinarjev. Najbolj čudno je, da tudi riža ni dobiti. Istotako več časa ni dobiti kuha, pekarije so zaprte.

Iz Gorice v Ljubljano sta prestavila svoja urada dva goriška slovenska denarna zavoda, namreč „Goriška zveza“ in „Centralna posojilnica“.

Duhovniške spremembe v ljubljanski škofiji. Premeščeni so bili sledeči č. gg. kaplani: Ivan Drešar iz Smlednika za župnega oparitelja v Spodnji Log (Unterlag), Frančišek Kogej z Jesenic za benef. cijata v Šmartin pri Litiji, Frančišek Hiti iz Poljan nad Škofjo Loko na Jesenice, Tomaž Javornik iz Gorij v Tržič, Ivan Kete iz Zagorja ob Savi v Št. Vid nad Ljubljano, Frančišek Gabrovšek iz Vrem v Hrenovce, nameščeni pa so bili kot kaplani č. gg. novomašniki: Josip Gabrovšek v Vremah, Janez Jalen v Boh. Srednji Vasi, Frančišek Jezerc pri sv. Križu pri Litiji, Lederhas Ludovik za kaplana in kateheta pri rušlinskah v Škofji Loki, Anton Oman v Zagorju ob S., Janez Pucelj v Šmarjeti, Anton Selan v Poljanah nad Škofjo Loko, Viktor Turk v Gorjah, Wittine Henrik v Stari Cerkvi.

Ne biti radoveden! Prebivalstvo se opozarja na to, da je vsako povpraševanje moštva na železniških transportih po moči in cilju transporta brezpogojno prepovedano. Ako bi se kdo potem ne ravnal, se bo proti njemu primerno postopalo.

Pazite na vohune! Ker ima sovražnik največji interes na tem, da dobi kolikor mogoče natančne podatke o moči, o postojankah in o dovažanju naših čet, dalje o vseh uredbah za preskrbo in o transportih ranjencev itd., pošilja v našo deželo svoje zaupnike, preoblečene na vse mogoče načine, kakor: potepuhe, kotlarje, brusarje, krošnarje, begunce i. dr., da celo v uniformah vojakov, častnikov in civilnih uradnikov se priklatijo k nam, da bi mogli tako nemoteno izvrševati svoje škodljivo delo. Prebivalstvo se tedaj pozivlja, da gre varnostnim organom tudi z dejansko pomočjo na roko, da se ogleduhov obranimo in da se jih izsledi in zapre. Vse naznanitve naj se prijavijo najbližjemu vojaškemu poveljstvu, pri političnih oblasteh (c. kr. okrajnih glavarstvih), v policijskem rajonu Ljubljana, pri c. kr. policijskem ravnateljstvu, pri najbližji orožniški postaji ali pri občinskem uradu.

Prošnja. Neka gospa-begunka iz Gorice, sedaj bivačica v Senčurju, je v soboto popoldne izgubila na poti od Senčurja do Visokega 170 kron denarja, ki je bil v modri trgovski kuverti in sicer 1 bankovec za 50 kron in 6 bankovcev po 20 kron. Družina je prišla vsled te nesreče v velike stiske, ker je bilo to vse njeno premoženje. obračamo se torej do poštenih ljudi, da bi dotičnega, ki je to našel, takoj naznanili, oziroma, da naj najditelj najdeni denar prinese uradništvu „Gorenjca“ ali pa župnemu uradu v Senčurju.

Sadjerejcem! Tekoče leto je pričakovati jako dobre sadne letine. Sadjarje, bodisi sveže, bodisi konservirane, posebno pa posušene, izvrstno živilo, med tem, ko se mora izdelovanje žganih opojnih pijač in mošta iz sadja smatrati kot manj vredno porabo sadja. Sadjerejci se nujno pozivljajo izdelovanje žganja in mošta iz sadja kolikor je le mogoče omejiti ter sadje v svežem stanju vnovečati ali pa sušiti oziroma na kak drug primeren način konservirati. C. kr. Kmetijska družba bode v kratkem izdala opomin glede shranjevanja svežega sadja in konserviranja sadja sploh, na kar se sadjerejci že sedaj opozarjajo. — C. kr. okr. glavarstvo v Kranju, dne 1. julija 1915.

Letalo pred sto leti. Dne 12. marca 1811 se je rodil Napoleonu sin, katerega je težko pričakoval. Pri krstu so mu dali ime Franc Karol Jožef Napoleon. Že pred rojstvom je dobil naslov kralj Rimski. V tuilerijah so bili zbrani velikaši države. Ko je zagrmel 22. strel iz topa in Parižanom naznanil, da je rojen princ, je ljudstvo veseljalo kar znorélo tekalo po ulicah. Znamenita zrakoplovka gospa Blanchard se je brž dvignila na pripravljenem balonu v zrak in je sipala po vsej deželi natisnjene listke z naznanilom, da je rojen prestolonaslednik. Kamor so segali Napoleonovi orli, povsod po vseh mestih se je razlegalo streljanje in so se prirejale ljudske veselice z godbo, petjem in govori. Mesto Rim je bilo veličastno razsvetljeno. Na Kvirinalu, ki je bil doslej papežev, so sneli križ in nataknili velikanskega orla. Od vseh strani so prihajale deputacije čestitat Napoleonu, ki je stal takrat na na vrhuncu svoje sreče.

Razglas. V zadnjem času prihajajo zopet pritožbe radi pomanjkanja drobiža. Vzrok temu je, da veliko ljudij prav nesmiselno drži drobiž nazaj. Od konca julija dalo se je v drobižu, srebrnih goldinarjih in dvekronskih notah, približno 400 milijonov kron (od teh približno 107 milijonov kron v srebrnih goldinarjih in 120 milijonov v drobižu na razpolago. To je vsota, ki bi pri obstoječih razmerah za plačevanje manjših plačil, kateremu je tudi drobiž namenjen, popolnoma zadostovala. Zadrževanju drobiža v večjem obsegu se pa tudi s že itak od začetka vojske forsiranim kovanjem novcev ne more priti v okom in posledica je, da v prometu nastanejo vedno večje težkoče. Prebivalstvo se zato pozivlja, da tudi v tem interesu pokaže svoje uvidevanje in razumnost ter vsako neprimerno — na sebi itak nesmiselno — pridrževanje drobiža v lastnem interesu kakor tudi v interesu gladkega in hitrega prometa opusti ter spravi pridržani drobiž zopet v promet. — C. kr. okrajno glavarstvo v Kranju, 1. julija 1915.

Razglas. V vseh slučajih poljskih in drugih poškodb, ki bi jih povzročili v okraju nastanjeni tren, obračati se je zaradi povrnitve škode ter odstranitve morebitnih nedostatkov, neposredno na „K. u. k. Korpstrainkommando Nro. 15“, Feldpost 314. To poveljstvo je semkaj naznanilo, da imajo vsi poveljniki strog ukaz, izogibati se vsaki nepotrebni poškodbi, vsako nastalo škodo pa takoj poravnati. Če bi vzlic temu ne bilo vse v redu, bo omenjeno poveljstvo takoj dalo odstraniti vsak vzrok do pritožbe. — C. kr. okr. glavarstvo v Kranju, dne 2. julija 1915.

Razglas. Pri konjih vojaškega oddelka v Žabnici se je pojavila smrkavost. Nevarnost je velika, da se prenese ta bolezen na domače konje. Smrkavost je na ljudij prenosljiva in za človeka smrtnonevarna. Zaradi tega se občinstvo pozivlja, da se ogiblje vsakega prometa s tujimi konji in da predvsem opusti postavljanje konj v tuje hleve. Ker se konji velikokrat okužijo vsled napajanja na javnih koritih, se napajanje domačih konj na javnih koritih strogo prepoveduje. Ko nečeno se opozarja konjske posestnike na določbe § 17 zakona o živinskih kugah. Določbe nalagajo posestniku dolžnost, nemudoma naznaniti županu, da je izbruhnila kužna bolezen ali se je pojavil sum taiste. — C. kr. okrajno glavarstvo v Kranju, dne 3. julija 1915.

Razglas. Z ozirom na tuuradni ukaz z dne 15./6. 1915 št. 961/Mob., s katerim se je županstvu uposlalo primerno število lepakov z vsebino, da imajo vozila avtomobili in kolesarji vedno na levi ceste voziti, in s katerim se je županstvu naročilo te lepake na vidnih mestih ob večjih cestah, posebno na križiščih in v večjih vaseh nalepiti, naroča se županstvu, skrbeti za to, da ostanejo ti lepaki tudi nepoškodovani in dobro, namenu primerno ohranjeni. Vsak poškodovani (odtrgan, zamazan, od solca obledel itd.) lepak mora županstvo takoj nadomestiti z novim in v ta namen nabaviti na občinske stroške primerno število takih lepakov v tiskarni „Tiskovnega društva“ v Kranju. Vzlic tolikratnim razglasom in vzlic lepakom se prebivalstvo še vedno ne drži gori navedenega predpisa. Ker se morajo predpisi voznega reda z ozirom na obstoječe razmere brezpogojno uveljaviti, naroča se županstvu še jekokrat promet na cestah nadzorovati ter vsak prestopke voznega reda nemudoma semkaj naznaniti. — C. kr. okr. glav. v Kranju, dne 5. julija 1915.

Razglas. Z ozirom na tuuradni dopis z dne 22./6. 1915 št. 13.400 ter tuuradne dopise z dne 30./6. 1915. 1./7. 1915 št. 1037/Mob. ter dopis z dne 1./7. 1915 št. 13938 naznanja se županstvu, da glascom ukaza c. kr. deželnega predsedništva z dne 30./6. 1915 Kranjska dežela ni določena za nastanjenje beguncev brez sredstev iz Primorskega ter se istim na Kranjskem radi tega tudi ne more priznati državna podpora. Vse begunce, ki so toraj navezani na državno podporo in ki izjavijo, da se ne morejo na svoje stroške preživljati, je odpraviti nemudoma v begunsko taborišče v Lipnico (Leibnitz). Ker je teh v tukajšnjem okraju le malo, ne bode glede njih prevoza treba posebnih odredb in se bodo isti lahko z normal-

nimi vlaki odpravili v Leibnitz. Županstvu se zato naroča turodnemu ukazu z dne 30./6. 1915 št. 13400, v kolikor se to še ni zgodilo, brez vsacega odloga ugoditi ter predložiti zahtevani seznam vseh v ondnotni občini nahajajočih se beguncev s Primorskega, ki so navezani na državno preskrbo. Zadeva je zelo nujna, da se dobi kar najhitreje pregled vseh takih beguncev, ki jih je odpraviti v Leibnitz, da se glede odprave istih potrebno ukrene. — C. kr. okrajno glavarstvo v Kranju, dne 5. julija 1915.

Za goriške begunce.

Deželni odbor kranjski se obrača do raznih županstev na Kranjskem s sledečim pozivom:

Županstvu je znano, da je moralo prebivalstvo iz nekaterih krajev na Goriškem, ki so po vojni ogroženi, zapustiti svoj dom in se drugam preseliti.

Za ono prebivalstvo, ki se ni moglo preseliti na lastne stroške, je država oskrbela stanovišča. Mnogo rodbin iz Goriške pa si hoče samo pomagati ter se začasno naseliti na Kranjskem. Seveda so med temi rodbinami tudi take, ki pripadajo revnejšim slojem.

V Ljubljani se je ustanovila „Posredovalnica“ za goriške begunce pri „Zadružni zvezi“, ki si je med drugim stavila nalogo, da pozve, kje da bi se goriški begunci na Kranjskem lahko nastanili.

Deželni odbor poznaoč žalostni položaj teh beguncev se obrača do županstva s pozivom, naj gre gori omenjeni posredovalnici na roke in ji neposredno sporoči, če je v tamošnji občini dobiti stanovanja za begunce, kje, za koliko oseb in pod katerimi pogoji glede najemnine.

Tudi naj županstvo sporoči omenjeni posredovalnici, če imajo razpoložljiva stanovanja dovolj opre (postelje, mize, omare, perilo itd.) in če bi prehrana beguncev v dotičnem kraju ne delala težav.

Deželni odbor se nadeja, da bo prebivalstvo na Kranjskem, ki je že tolikrat v nesrečah in bedah pokazalo svoje blago srce, zlasti tudi rojake iz Goriške z odprtimi rokami pod streho sprejelo in da bo vpoštevaje njih sedanjo žalostno usodo zahtevalo povsod in za vse kar najnižje cene.

Od deželnega odbora kranjskega.

V Ljubljani, dne 5. julija 1915.

* * *

POSREDOVALNICA ZA GORIŠKE BEGUNCE V LJUBLJANI.

Vsled vojnih dogodkov ob italijanski meji je moralo začasno mnogo goriških deželanov zapustiti domovje ter iskati zavetja na Kranjskem in v sosednih deželah. Veliko število teh beguncev je država sprejela v oskrbo ter jim nakazala bivališča. Drugi pa, in med temi tudi taki, ki imajo zadostno sredstev, da se morejo sami preživljati, so večkrat v zadregi, kam bi se obrnili in kje bi se nastanili.

Za vse se je v Ljubljani osnovala posredovalnica, katera ima namen:

1. držati v evidenci bivališča beguncev zlasti iz slovenskega dela goriške dežele ter posredovati stik med njimi;

2. imeti pregled o stanovanjih, ki so na razpolago v Ljubljani, na Kranjskem in v sosednih deželah;

3. posredovati poljsko delo za begunce kmetijskega stanu;

4. dajati beguncem po možnosti informacije in nasvete tudi v drugih potrebah.

Odbor posredovalnice tvorijo sedaj sledeči gospodje: 1. Dr. J. E. Krek, državni in deželni poslanec; 2. dr. Evgen Lampe, deželni odbornik; 3. dr. Karel Triller, ljubljanski podžupan in deželni odbornik; 4. Ivan Traven, ravnatelj „Zadružne zveze“; 5. Ivan Jovan, ravnatelj „Gospo-

darske zveze“; 6. prof. Ivan Berbuč, predsednik „Centralne posojilnice“ iz Gorice; 7. Svetoslav Premrou, ravnatelj „Goriške zveze“ iz Gorice; 8. dr. Rudolf Gruntar, odvetnik iz Tolmina; 9. dr. Francišek Pavletič, odvetnik iz Gorice.

Ta odbor se po potrebi lahko dopolni.

Sedež posredovalnice je pri „Zadružni zvezi“ v Ljubljani, Dunajska cesta št. 38.

Da bode posredovalnica mogla uspešno delovati, pozivljamo vse goriške begunce, naj nemudoma naznanijo posredovalnici svoj natančni sedanji naslov in svoje prejšnje bivališče na Goriškem. V slučaju preselitve naj nam istotako brez odloga naznanijo svoj novi naslov.

Nadalje prosimo slavna županstva in zasebnike, da nam naznanijo obseg in kakovost stanovanj, ki so v dotičnem kraju na razpolago, ter pogoje, pod katerimi bi se oddala v najem.

Naposled naj bi se prijavili pri posredovalnici vsi goriški begunci, ki so zmožni in voljni sprejeti kako poljsko delo, kakor tudi vsi posestniki, ki potrebujejo poljskih delavcev. Poslednji naj bi tudi naznanili število delavcev, ki jih potrebujejo, in pogoje, pod katerimi bi jih sprejeli v delo.

V Ljubljani, dne 6. julija 1915.

Odbor.

Steckenpferd lilijno-mlečno milo

od Bergmann & Co., Tetschen ob Elbi

je čedalje bolj priljubljeno in razširjeno radi priznane vpliva proti pegam in dokazane nedosegljive vrednosti z ozirom na negovanje kože in telesne lepote.

Tisoči priznanih pisem. Mnogoštevilna odlikovanja! Pazite pri nakupu izrecno na znamko „Steckenpferd“ in na celi naslov. Cena 1 krono v lekarnah, drogerijah in parfumerijah itd. Istotako priporočila vredno je tudi Bergmannovo lilijno mazilo „Manera“ za ohranitev lepih in nežnih ženskih rok. Cena 80 v za tubo.

NOVEJŠE VESTI.

Dunaj, 7. julija. Na bojni fronti na Goriškem je zavladal precejšen mir. Po predčerašnji zmagi so imele naše čete odbiti še nekaj boječih nočnih napadov proti goriškemu mostišču in proti postojankam na planoti. Včeraj je pričel sovražnik zopet silovito streljati s topovi, ponoči so pa sledili brezuspešni sunki slabejših moči. — Italijanski letalci so metali bombe na Trst, toda brez znatne škode. — Na krnskem ozemlju je sovražnik zopet napadel neko skalnato višino, za katero se je že poprej trudil. Vrli branitelji so odbili napad, kakor vedno. Pred našimi postojankami je pravo mrtvaško polje. — Na koroškem in tirolskem mejnem ozemlju se boj s topovi tu in tam še nadaljuje.

Dunaj, 7. julija. Na višinah vzhodno od Trebinja se je vršil zadnje dni boj, ki se je končal ugodno za naše čete. Po kratkem hudem boju so nekateri naši oddelki v napadu osvojili neko črnogorsko spredno postojanko ter pognali Črnogorce na bližnje višine nazaj. Drugi dan je izvršila ena črnogorska brigada po močni pripravi s topovi protinapad. Imela pa je v ognju z našimi četami take izgube, da se je morala umakniti v svojo glavno postojanko nazaj. Več naših letalcev je uspešno poseglo v boj z bombami in strojnimi puškami.

Dunaj, 7. julija. Na fronti armade nadvojvode Jožefa Ferdinanda boji še trajajo. Na novo so dospela ruska ojačenja. Rusi so na več krajih napadli, pa so bili povsod odbiti s težkimi izgubami. Ob Zlati Lipi so naši vjeli 3850 Rusov.

Berlin, 7. julija. Angleži so vdrl v nemški strelski jarek severno od Yperna, pa so bili odpodeni. Nemci so streljali na čete v Arrasu. Mesto je začelo goreti in žrtev požara je tudi glavna cerkev.

Petrograd, 7. julija. Ruski car je bil v glavnem stanu, kjer se je sklenilo, da naj se vojna nadaljuje z vsemi sredstvi. Novi ruski vojni minister Polivanov je ves vnet za vojno. Mobilizirani so slušatelji tehnike in so jih odposlali v municijske tvornice, da bodo vodili delo.

Rim, 7. julija. Essad paša je s svojimi ministri iz Drača pobegnil na ondi stoječo laško vojno ladjo.

Pozor, članice Marijinih družb!

Izšel je v naši tiskarni Bleiweisov družbeni molitvenik: „Hči Brezmadežne“, ki obsega okrog 450 strani. Oblika je ista kakor pri „Tolažba dušam v vica“h. V prvem delu je ponatisnjen stanovski pouk, katerega so v prvi izdaji Slovenke z velikim navdušenjem sprejele. V drugem, novem delu je bogat marijanski molitvenik, ki nudi poleg drugih posebno veliko obhajilnih molitev in vse za družbe potrebne molitve. Pesmi je nad 30. Velja pa molitvenik rdečobrezan 250 K. Naroča se lahko takoj pri „Tiskovnem društvu“ v Kranju.

Mrva bo na prodaj

ob 5. uri popoldne v nedeljo dne 11. julija na dekanijem travniku na Letenicah pri Goričah.

Suho, solčno stanovanje

sestoječe iz treh sob, dveh sobic, kuhinje, predsobe, hodnika i. t. d., se odda mirni stranki. Več pri upravnistvu lista.

Trgovski pomočnik

špecerijske stroke, dobra moč, se sprejme takoj in pod zelo ugodnimi pogoji tu v mestu. Več pove iz prijaznosti uprava tega lista.

Oddasta se

dve lepi, meblovani sobi

s posebnim vvhodom. Eventuelno je tudi kuhinja na razpolago. Natančneje pri upravi „Gorenjca“.

Umetni zobje!

Ne da bi se izruvale zobne korenine, se ustavljajo

amerikanski umetni zobje

posamezno ali celo zobovje, kakor se tudi

plombirajo zobje

21

vsak dan od 8. ure dopoldne do 6. ure zvečer v konc. zobotehničnem ateljeju

O. Seydl, Ljubljana.

Stritarjeva ulica št. 7.

Vizitnice, kuverte, pisemske papirje, računske zaključke ter sploh vsa v to stroko spadajoča dela izvršuje najličneje in ceno TISKARNA „TISK. DRUŠTVA“ V KRANJU

Čisto novo in moderno

blago za ženske in moške obleke radi prevelikega nakupa in velike zaloge prodajam

po lastni ceni

IVAN SAVNIK
Kranj, pri Besenčanu.